

ARSENJE VUJOVIĆ, redovni profesor i profesor emeritus Građevinskog fakulteta Univerziteta Crne Gore, redovni član AINCG.

Arsenije VUJOVIĆ, rođen je 10. februara 1933. godine u Ljubotinju, Opština Cetinje, od oca Pera i majke Velike, rođene Vukmirović. Srednju tehničku školu završio je 1951. godine u Titogradu, a Građevinski fakultet Univerziteta u Beogradu 1963. godine. Doktorirao je 1984. godine na Građevinskom fakultetu Univerziteta Crne Gore u Podgorici (ranije Univerzitet „Veljko Vlahović“) iz oblasti Betonske konstrukcije, tema: „Ponašanje armiranobetonskih nosača pod uticajem poprečnih sila“.

Od 1951. do 1956. godine radio je u Građevinskom preduzeću „Prvoborac“ Herceg Novi, na izgradnji objekata vojnog karaktera, a od 1956. do 1958. i od 1963. do 1965. godine u Građevinskom preduzeću na Cetinju, kao direktor i tehnički direktor preduzeća. U periodu od 1958. do 1963. godine studirao je na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu.

Od 1965. do 1971. godine, radio je u saveznim organima nadležnim za poslove građevinarstva, kao rukovodilac Službe za izradu tehničkih propisa za izgradnju objekata i savjetnik za tehnička pitanja u Jugoslovensko-rumunskoj komisiji za izgradnju hidroenergetskog i plovidbenog sistema „Đerdap“ na Dunavu. Tokom 1971. godine bio je tehnički direktor „PU Jugoslavija-inženjering“ u Beogradu, a od 1972. do 1980. godine generalni i tehnički direktor Jugoslovenskog građevinskog centra u Beogradu. Tokom 1980. godine bio je rukovodilac projekta „Sistem stambene izgradnje na bazi betonskih prefabrikata“ u PZ „Jingrap“ u Beogradu, a prvih šest mjeseci 1981. godine je radio u PU „Lovćeninvest“ u Podgorici.

Od sredine 1981. do 2004. godine, radio je na Građevinskom fakultetu Univerziteta Crne Gore, kao nastavnik na predmetima Tehnologija betona, Građevinski materijali i Betonske konstrukcije, sa izuzetkom perioda od 1991, do 1994. godine, kada je radio na projektovanju i izgradnji krupnih kompleksa industrijskih objekata i objekata društvenog standarda, u zemljama bivšeg Sovjetskog Saveza.

Na Građevinskom fakultetu Univerziteta Crne Gore, izabran je za višeg predavača 1981, vanrednog profesora 1984, a redovnog profesora 1990. godine. Za profesora emeritusa Univerziteta Crne Gore izabran je 2005. godine. Na fakultetu je obavljao dužnosti prodekana fakulteta u osnivanju od 1981 do 1984, dekana od 1984 do 1988, predsjednika Savjeta fakulteta i rukovodioca magistarskih studija. Jednovremeno, obavljao je i dužnost direktora Centra za građevinsko-tehnička istraživanja i obuku kadrova za izgradnju objekata u seizmičkim uslovima.

Naučni i stručni rad

Naučni rad na izradi naučno-istraživačkih projekata, objavljeni naučni radovi i autorstvo na izradi idejnih rješenja i projekata inženjerskih objekata, stručni rad na pripremi i izradi tehničke regulative za izgradnju objekata, publikovanim knjigama, objavljenim stručnim radovima, projektovanju i građenju inženjerskih objekata i objekata društvenog standarda kao i pedagoški rad u nastavi na Građevinskom fakultetu u Podgorici.

Autor je 40 i koautor 8 objavljenih radova, od kojih 18 originalnih, iz oblasti betonskih konstrukcija i 30 radova naučno-istraživačkog karaktera, iz oblasti tehničke regulative, razvoja građevinarstva i informacionih sistema naučno-tehničke dokumentacije, koji su objavljeni u nacionalnim ili inostranim naučno-stručnim časopisima.

Autor je tri i koautor dva naučno-istraživačka projekta iz oblasti betonskih konstrukcija, tri naučno-istraživačka projekta iz oblasti tehničke regulative i dokumentaciono-informativne djelatnosti u građevinarstvu, učesnik u jugoslovenskim ekspertskim timovima pet međunarodnih i jednom jugoslovenskom naučno-istraživačkom projektu iz oblasti građevinarstva.

Autor je pet knjiga u izdanju Jugoslovenskog građevinskog centra, na stranim jezicima, o razvoju i učešću jugoslovenskog građevinarstva u inostranstvu, izdavač i autor separata tri monografije o

naučno-istraživačkom radu na Građevinskom fakultetu u Podgorici, autor jedne publikacije i separata u tri knjige i jednoj publikaciji, iz oblasti građevinarstva kao i recezent dvije stručne knjige.

Autor je, ravnopravno sa dr Duškom Lučićem i dr Perom Vujovićem, prvorangiranog idejnog rješenja konstrukcije i organizacije građenja porušenog tzv. „Žeželjevog“ mosta, na Dunavu u Novom Sadu, na međunarodnom konkursu 1999. godine, na kome je bilo 18 konkursnih radova, od kojih, dva francusko-belgijska, dva ruska, jedan njemački, jedan japanski, jedan kineski, jedan slovenački, devet radova iz Srbije i naš rad iz Crne Gore. Autor je i saradnik autora dva otkupljena idejna rješenja mostova na rijeci Morači u Podgorici, na jugoslovenskom anonimnom konkursu, takođe sa saradnicima i dva konkursna idejna rješenja mostova preko Bokokotorskog zaliva, na jugoslovenskom anonimnom konkursu, saradnik autora tri konkursna idejna rješenja mostova preko Bokokotorskog zaliva, na jugoslovenskom anonimnom konkursu, saradnik autora prvonagrađenog i trećenagrađenog idejnog rješenja mosta preko rijeke Morače u Podgorici, na jugoslovenskom anonimnom konkursu. Autor je idejnog rješenja i vodeći projektant u izradi glavnog projekta tri kompleksa objekata društvenog standarda, u sistemu „Plastbau“, površine oko 250.000,00 m² u Ukrajini; jednog turističkog kompleksa na Svetom Stefanu, površine oko 5.000,00 m², jednog turističkog kompleksa u Budvi, površine oko 30.000,00 m², jedne fabrike protivgradnih raketa u Podgorici i jednog industrijskog kompleksa industrije građevinskog materijala na bazi gline u Vojvodini.

Bio je neposredni ili direktivni rukovodilac izgradnje 48 objekata posebne namjene, dva mosta, više industrijskih kompleksa objekata i objekata društvenog standarda i odgovorni projektant konstrukcije više objekata društvenog standarda. Autor je četiri i koautor jedne ekspertize o stabilnosti inženjerskih objekata.

Ostale aktivnosti

Pored radnih obaveza, naučnog, pedagoškog i stručnog rada, prof. Arsenije Vujović je obavljao i druge profesionalne i fakultativne poslove i dužnosti, kao što su: Dužnost dekana fakulteta, rukovodioca Naučno-nastavnog vijeća fakulteta i šefa Katedre za konstrukcije na Građevinskom fakultetu u Podgorici, rukovodilac odjeljenja za izradu tehničkih propisa za izgradnju objekata u saveznom organu od 1965. do 1971. godine, odbornik Grada Beograda u dva saziva, glavni i odgovorni urednik časopisa „DGA“ i „Tehničke informacije“, u izdanju Jugoslovenskog građevinskog centra, glavni i odgovorni urednik monografija „Istraživanja“, u izdanju Građevinskog fakulteta u Podgorici, član i sekretar stalnog sastava Jugoslovenske delegacije za građevinarstvo u SEV-u od 1965. do 1979. godine, savjetnik za tehnička pitanja u Jugoslovensko-rumunskoj komisiji za izgradnju HE „Đerdap“ od 1965. do 1971. godine, predsjednik Inženjerske komore Crne Gore od 2002. do 2004. godine i predsjednik Akademije inženjerskih nauka Crne Gore od 2010. godine.

Odlikovao je Ordenom rada sa zlatnim vijencem za poseban doprinos u izgradnji hidroenergetskog i plovidbenog sistema Đerdap na Dunavu, nosilac je Povelje za životno djelo u građevinskom konstrukterstvu Društva građevinskih konstruktera Jugoslavije (osamnaestog po redu u eks Jugoslaviji), Povelje Univerziteta Crne Gore o počasnom zvanju „professor emeritus“ 2005. godine i Povelje Građevinskog fakulteta u Podgorici za izuzetan doprinos u osnivanju i razvoju fakulteta.

Oženjen je, ima suprugu Rajku, kćerku Nevenku i sina Pera, od kojih ima petoro unučadi.